

[NYHETSBREV1/2013](#)

EN NORDISK HÄLSNING FRÅN DRONNINGLUND, NORDJYLLAND

Under året är Johan Nyman tjänstledig från CLL för att arbeta i ett samnordiskt e-lärandeprojekt vid Nordens Välfärdscenter. Vardagen i Dronninglund bjuder på slottsmiljö, språkinsikter och nya kontakter. Nordiska ministerrådet har ett antal institutioner knutna till sig; en av dem är Nordens Välfärdscenter.

Den är kanske obekant för många, men här jobbar närmare 30 personer från hela Norden, spridda på tre enheter i varsitt land. Nordens Välfärdscenter (NVC) har som uppgift att ”genom utbildning, information, främjande av forskning, utvecklingsarbete, nätverksbyggande och internationellt samarbete förbättra kvaliteten på det socialpolitiska området i Norden”. Huvudkontoret ligger i Stockholm, och de två andra enheterna finns i Helsingfors och Dronninglund. Ett flertal delområden ryms under samma tak. Välfärdspolitik, arbetsinkludering av marginaliserade grupper, välfärdsteknologi m.fl. I Helsingfors ägnar man sig åt alkohol- och narkotikaforskning, medan Dronninglund sköter om utbildning, fortbildning och kursverksamhet för personal som arbetar med personer med dövblindhet. I det projekt jag arbetar med, skapas en distansutbildning för vårdpersonal som arbetar med äldre. Innehållet ska ge kunskap kring kombinerad nedsättning av syn och hörsel hos äldre.

När jag började i juni och mötte upp första dagen gick det upp för mig att jag skulle jobba i ett slott, som ursprungligen var ett kloster från 1200-talet under benediktinorden. Jag visste att det fanns ett slott i Dronninglund, men inte hade jag förstått att NVC faktiskt är inhyst i det! Dronninglund är en by på den nordjylländska landsbygden, med 3000 invånare. Ofta tänker man på Köpenhamn när det gäller något som har med nordiska ministerrådet att göra, men det här är tämligen fjärran ifrån, i flera bemärkelser. Ingen metroträngsel eller trafikstockning, här kör man utan kö – eller så cyklar man till jobbet på stigar genom skogen.

Det som slår mig här, är hur lätt det är att bli förstådd som svenskspråkig. Inte bara på turistorterna ute vid Vesterhavet, utan också i mer vardagliga möten. Det går utan problem att

tala svenska i butiken, och vid t.ex. skatteverket och magistraten – något som inte alltid är en självklarhet hemma i Åbo! Många danskar säger, att finlandssvenskan t.o.m. är lättare att förstå än rikssvenskan. Man slipper också höra de kommentarer som ibland hörs i Sverige: ”vad fort du lärt dig svenska” eller ”vad finska är lätt, jag förstår ju vartenda ord”. Här har jag istället flera gånger fått kommentaren ”ja men du kommer fra Færøerne, det kan jeg da godt høre”.

Det är förstås inte en självklarhet att man direkt förstår svaret man får, när man talar med en dansk. Språket kan kräva lite invänjning. För den som vill bekanta sig närmare med danska språket och kulturen finns alla möjligheter även på hemmaplan; i finländsk tv går sedan ett par år tillbaka ett flertal danska tv-serier och andra program.

Till jobbet hör, förutom själva utvecklingsarbetet med e-lärandemiljöer, också att knyta kontakter och skapa nätverk runtom i Norden. Jag har haft förmånen att få besöka alla de nordiska länderna, och det är roligt att se att internordisk språkförståelse existerar och fungerar i praktiken. Som finlandssvensk kan jag ibland tycka att jag kommer till korta i finska arbetssituationer, då jag inte behärskar språket helt till fullo i tal och skrift. Men i nordiska sammanhang blir man direkt en resursperson gentemot det finska Finland; allt man kan av språket är till nytta och glädje.

På de kurser och konferenser som NVC ordnar håller föreläsarna sina anföranden på sitt eget språk. Danskar, svenskar och norrmän räknas förstå varandra sinsemellan, och simultantolkning sker till finska och isländska. Om föreläsaren är finskspråkig, håller han eller hon föredraget på finska, varpå alla skandinaver tar på sig hörlurarna för att få tolkning. Detta med samnordiska utbildningar vore intressant att prova också utanför de nordiska institutionerna. Kanske kunde vi inom finlandssvensk utbildning och fortbildning anlita gästföreläsare också från annat nordiskt håll än Sverige i högre utsträckning? Eller rentav samarbeta med såväl deltagargrupper som utbildningsanordnare runtom i Norden?

Mange hilsener,

Johan Nyman